

مصوبه ۶۱۷ مورخ ۱۳۸۸/۲/۶ و ۱۳۸۸/۲/۲۵

آیین نامه تأسیس و انحلال مراکز تخصصی حوزوی

مقدمه: به منظور اجرای بندهای ۳ و ۷ ماده ۳ مصوبه ۴۲۷ شورای عالی حوزه، موضوع شرح وظایف و اختیارات شورای گسترش، آیین نامه تأسیس و انحلال مراکز تخصصی، به شرح زیر تدوین گردید.

فصل اول: تعاریف

ماده ۱. در این آیین نامه، اصطلاحات با تعاریف مشروح، مورد استفاده است:

- ا. مرکز تخصصی: واحد آموزشی است که یکی از رشته‌های تخصصی مورد نیاز را با گرایشهای مربوطه، ارائه می کند.
- ب. مؤسس یا هیئت مؤسس: شخص یا اشخاص حقیقی یا حقوقی که متقاضی تأسیس مرکز تخصصی باشند.
- ج. موافقت اصولی: موافقت با اصل تأسیس مرکز
- د. مجوز موقت: موافقت با راه اندازی موقت یک تا سه ساله مرکز و پذیرش و اجرای دوره تحصیلی
- ه. مجوز دائم: موافقت با فعالیت دائم مرکز
- و. توقف پذیرش: توقف پذیرش طلاب جدید تا برطرف شدن نقایص
- ز. توقف فعالیت: توقف فعالیتهای آموزشی مرکز و فراهم کردن امکان ادامه تحصیل طلاب مرکز در واحدهای آموزشی دیگر، تا حصول شرایط ادامه فعالیت
- ح. انحلال: لغو موافقت اصولی و توقف دائمی فعالیتهای مرکز

فصل دوم: تأسیس مرکز

مبحث اول: متقاضی تأسیس

ماده ۲. متقاضی تأسیس مرکز تخصصی، باید شرایط زیر را داشته باشد:

۱. اعتقاد و التزام به ولایت فقیه و وفاداری به نظام مقدس جمهوری اسلامی
۲. دارای حسن سابقه و مورد اعتماد مردم بودن
۳. توانایی تأمین مکان، تجهیز و تأمین مالی مرکز
۴. توانایی جذب کادر علمی، تربیتی و اداری متناسب با ظرفیت و دوره تحصیلی مرکز، برابر شرایط و ضوابط مربوطه

۵. حوزوی بودن با تحصیلات سطح چهار

تبصره ۱: در صورتی که متقاضی، مدرک تحصیلی رسمی حوزوی نداشته باشد، باید مراتب علمی وی، از سوی شورای گسترش، حداقل معادل با مدرک تحصیلی سطح چهار، تشخیص داده شود.

تبصره ۲: در صورتی که مؤسس، از اشخاص حقوقی باشد، واحد حقوقی مورد نظر، علاوه بر دارا بودن شرایط فوق به جز بند ۵، باید دارای ماهیت آموزشی، پژوهشی یا تبلیغی باشد و در مراجع ذیصلاح، به ثبت رسیده و برابر اساسنامه یا مصوبات هیئت امنای آن واحد حقوقی، مجاز به تأسیس مراکز حوزوی باشد.

ماده ۳: تأسیس مراکز تخصصی توسط مراکز مدیریت حوزه علمیه، باید بر اساس این آییننامه و دستورالعمل‌های مربوطه باشد.

مبحث دوم: مراحل تأسیس

ماده ۴: با توجه به شرایط مندرج در این آییننامه، تأسیس مرکز تخصصی، در سه مرحله به شرح زیر، انجام خواهد شد:

۱. موافقت اصولی

۲. مجوز موقت

۳. مجوز دائم

ماده ۵: تقاضاهای رسیده به دبیرخانه شورای گسترش، بر اساس سیاستهای ابلاغی و ضوابط مصوب شورا، در مراکز مدیریت و کمیته تخصصی بررسی شده و جهت تصویب، به شورا ارسال می‌گردد.

ماده ۶: شرایط اعطای موافقت اصولی، عبارت است از:

۱. احراز ضرورت تأسیس، بر اساس سیاستهای شورای عالی حوزه‌های علمیه

۲. وجود شخص حقیقی یا حقوقی واجد شرایط، به عنوان مؤسس

۳. امکان ساخت مرکز یا تأمین مکان مناسب وقفی یا ملکی ثبتی، به نام حوزه علمیه تحت پوشش شورای عالی حوزه‌های علمیه

۴. امکان تأمین کلیه امکانات و هزینه‌های مرکز از طرف مؤسس، بر اساس دستورالعمل مربوطه

۵. توانایی جذب کادر علمی، تربیتی و اداری متناسب با ظرفیت و دوره تحصیلی مرکز، برابر شرایط و ضوابط مربوطه

تبصره ۱: شرایط وقفنامه مرکز، نباید مغایرتی با مصوبات شورای عالی حوزه‌های علمیه داشته باشد.

تبصره ۲: در مورد مناطق ویژه و خاص، بر اساس دستورالعمل مربوطه، اقدام خواهد شد.

ماده ۷: در صورتی که متقاضی، ظرف مدت دو سال، نسبت به تبدیل موافقت اصولی به مجوز موقت اقدام ننماید، موافقت اصولی مرکز، باطل خواهد شد.

ماده ۸: در صورت تشخیص ضرورت توسط کمیته امور واحدهای آموزشی تخصصی، جهت تبدیل موافقت، یک سال دیگر مهلت داده می‌شود.

ماده ۹. پس از گذشت یک دوره یک‌ساله و در صورت عدم حصول شرایط لازم و تبدیل موافقت، شورای گسترش نسبت به ابطال موافقت اصولی مرکز، اقدام می‌نماید.

ماده ۱۰. شرایط اعطای مجوز موقت، عبارت است از:

۱. تأمین مکان مناسب برای مرکز

۲. معرفی هیئت امنا، مدیر، معاونان و اساتید مرکز

۳. تجهیز مرکز و تأمین امکانات اولیه آموزشی و اداری

۴. تأمین شرایط مندرج در آیین‌نامه و دستورالعمل اجرای رشته‌ها و گرایشها

تبصره ۱: تأمین مکان به صورت استیجاری یا در اختیار، در طول دوره مجوز موقت، با تشخیص شورای گسترش بلامانع است.

تبصره ۲: در صورت عدم امکان معرفی رئیس واجد تمامی شرایط، فردی روحانی با توان مدیریت مرکز، به عنوان سرپرست از طرف هیئت امنا، معرفی و حداکثر برای مدت یک سال، انتخاب می‌شود.

تبصره ۳: در مورد مراکز تخصصی خواهران، در مواردی که امکان معرفی رئیس خواهر وجود نداشته باشد، استفاده از رئیس مرد با شرط وجود یک محرم به عنوان رابط، پس از تأیید مرکز، برای مدت یک سال بلامانع است.

ماده ۱۱. در صورتی که متقاضی، در پایان مهلت مجوز موقت، اقدام به تبدیل مجوز خود به دائم ننماید، مرکز نمی‌تواند پذیرش مجدد نماید.

ماده ۱۲. از زمان ابلاغ توقف پذیرش، و پس از گذشت یک سال، در صورت عدم ارائه مدارک مورد نیاز، شورای گسترش نسبت به لغو موافقت اصولی اقدام می‌کند که در این صورت، مراکز مدیریت، باید شرایط ادامه تحصیل طلاب مرکز را در سایر واحدهای آموزشی، فراهم نمایند.

تبصره ۱: پس از لغو موافقت اصولی، نسبت به تصفیه بر اساس این آیین‌نامه و ضوابط مربوط، اقدام خواهد شد.

تبصره ۲: پس از تصویب انحلال، در صورت ارائه مدارک مورد نیاز، متقاضی باید جهت صدور مجدد موافقت اصولی و مجوز موقت، تقاضا نماید.

ماده ۱۳. مجوز دائم مرکز، توسط شورای گسترش، بر اساس تقاضای مؤسس و نتایج ارزیابی عملکرد مرکز که طبق آیین‌نامه‌ها و دستورالعمل‌های مصوب از سوی مراکز مدیریت صورت می‌گیرد، صادر می‌شود.

ماده ۱۴. پس از دریافت مجوز دائم، اجرای سطوح دیگر، منوط به موفقیت سطوح در حال اجرا، بر اساس ضوابط ابلاغی و اخذ مجوز از شورای گسترش است.

تبصره: اجرای هم‌زمان سطوح مختلف، در مواردی که توانایی مرکز توسط شورای گسترش احراز شود، بلامانع است.

فصل سوم: توقف و انحلال مرکز

ماده ۱۵. مراکز مدیریت، بر اساس ضوابط مصوب، بر مراکز تخصصی نظارت داشته و در صورت بروز شرایط انحلال و پس از اخطار به مسئولین مرکز و توقف پذیرش، درخواست توقف فعالیت و یا در صورت لزوم، درخواست انحلال مرکز را به شورای گسترش، جهت تصمیم‌گیری ارائه می‌نمایند.

ماده ۱۶. با توجه به شرایط مندرج در این آیین‌نامه، انحلال مراکز تخصصی، در سه مرحله به شرح زیر انجام خواهد شد:

۱. توقف پذیرش

۲. توقف فعالیت

۳. انحلال

ماده ۱۷. بروز برخی از شرایط زیر، باعث توقف و انحلال مرکز می‌شود:

۱. عدم رعایت سیاستهای شورای عالی حوزه

۲. عدم تأمین کیفیت مناسب آموزشی و تربیتی

۳. عدم تأمین مناسب کادر علمی و اجرایی مرکز

۴. عدم تأمین مناسب مالی مرکز

۵. تقاضای هیئت امناء

ماده ۱۸. مراکز مدیریت، در صورت بروز شرایط انحلال، اقدام به توقف یک‌ساله پذیرش مرکز در همه گرایشها و سطوح، می‌نمایند.

تبصره: مراکز مدیریت می‌توانند در صورت تداوم شرایط انحلال، یک سال دیگر نیز توقف پذیرش مرکز را تمدید کنند.

ماده ۱۹. در صورت تقاضای هیئت امناء و موافقت شورای گسترش، مرکز مستقیماً منحل شده و نیازی به طی مراحل توقف پذیرش و فعالیت، نیست.

تبصره: شورای گسترش می‌تواند با تغییر مؤسس و یا تغییر نام مرکز، شرایط ادامه فعالیت مرکز را فراهم نماید.

ماده ۲۰. هیئت امناء موظف است در طول مدت توقف پذیرش، اقدام به تأمین شرایط ابلاغی نماید؛ در غیر این صورت، شورای گسترش نسبت به توقف فعالیت مرکز، اقدام می‌نماید.

ماده ۲۱. در صورتی که هیئت امناء پس از گذشت یک سال، شرایط ادامه فعالیت مرکز را تأمین ننماید، مرکز بر اساس دستورالعمل مصوب، منحل می‌گردد.

ماده ۲۲. مراکز مدیریت، باید زمینه ادامه تحصیل طلاب مرکز را در صورت انحلال یا توقف فعالیت، در واحدهای آموزشی دیگر فراهم نمایند.

ماده ۲۳. در صورت انحلال مرکز، مؤسس یا هیئت مؤسس، موظف است اقدامات زیر را انجام دهد:

۱. کلیه تعهدات مربوط به طلاب خود را تا اتمام دوره تحصیلات و امور فارغ‌التحصیلی آنان، به نحو مطلوب و طبق مصوبات و ضوابط مربوط، به انجام برساند.

۲. کلیه امتیازات و اموال منقول و غیرمنقول را که از منابع دولتی و غیردولتی در اختیار مرکز قرار گرفته است، پس از تصفیه، در اختیار مرکز مدیریت قرار دهد.

۳. کلیه تعهدات خود را در برابر نهادهای دولتی و غیردولتی و اشخاص حقوقی و حقیقی (اعم از اعضای هیئت علمی و کارمندان خود) انجام دهد.

ماده ۲۴. پس از احراز اجرای تعهدات مذکور در ماده ۲۳ و حل و فصل امور آموزشی و حقوقی مرکز، هیئت تصفیه‌ای مرکب از افراد زیر، تشکیل و با رعایت مقررات قانونی، امر تصفیه مرکز را بر عهده خواهد داشت:

۱. دو نماینده از مراکز مدیریت

۲. مؤسس یا نماینده مؤسس، یا نماینده هیئت مؤسس

تبصره: هیئت تصفیه، موظف است در مورد فوق، صورت‌مجلسی که به امضای کلیه اعضای هیئت خواهد رسید، تنظیم و یک نسخه از آن را به مؤسس یا هیئت مؤسس، و نسخه دیگر آن را به مراکز مدیریت حوزه علمیه، تسلیم نماید.

ماده ۲۵. هر گونه اصلاح یا تغییر در مواد این آیین‌نامه، با پیشنهاد شورای گسترش و تصویب شورای عالی حوزه، به عمل خواهد آمد. دستورالعمل‌های مربوطه نیز، در کمیته امور واحدهای آموزشی تخصصی شورای گسترش، تصویب خواهد شد.

ماده ۲۶. این آیین‌نامه، در ۳ فصل و ۲ مبحث و ۲۶ ماده و ۱۳ تبصره، در تاریخ ۱۳۸۸/۲/۶ و ۱۳۸۸/۲/۲۵ در جلسه شورای عالی حوزه، به تصویب رسید.

دبیر شورای عالی حوزه‌های علمیه

محمد یزدی
